

Waarom zóó lang en veel geleden ?
Zóó roemvol, reuzig sterk gestreden ?
Omdat wij minden ons lief land
En dulden geen en dwingeland !

ZALIG EN ROEMRIJK AANDENKEN
van Mijnheer

VICTOR DE CUBBER

Soldaat bij het 2^e Jagers.

ZOON VAN

PETRUS en CLEMENTINE WAUTERS

geboren te Nederbrakel,
den 17 Januari 1893, gevallen op 't veld van eer
te Kales, den 9 September 1918.

Zijn aandenken vergaat niet en zijn naam is in
eer van geslachte tot geslacht. Eccl. 39/13.

Als 't Vaderland ons riep, wij aarzelden niet, als
men stormloop blies wij beefden niet, als wij vielen
wij weenden niet ! Ons gedachte was steeds dezelfde :
wij gaan, wij strijden, wij sterven voor aller
vrijheid en ons duurbaar Vaderland. Als de dood
kwam, in ons hart stortte 't geloof onzer vaderen
den zalvenden troost der kristene hoop.

Een soldaat die valt te midden in den slag, al ware
het zonder priester, met 't geloof, de hoop, de liefde
Gods en 't beróuw in de ziele, zal niet verloren gaan.

Bemide Ouders, Broeders en Zusters, weest mij
ten allen tijde iadchtig in uwe gebeden, ik zal u
nimmer vergeten hierboven. Troost U allen in den
Heer, en weet dat ons offer groot en pijnlijk is, maar
tevens heilig en verdienstelijk. Vaartwel, leeft wel,
zoo zien wij elkander weer.

Mijn Jezus barmhertigheid. (300 d. afl.)

Nederbrakel, Drukk. O. Surdiacourt.

